

Τα κτήρια είναι μηχανές που έχτισαν οι άνθρωποι για να ζήσουν, αλλά όταν τα εγκαταλείπουν μένουν ερείπια. Ο χρόνος έχει αναλάβει από καιρό τη λεπτεπίλεπτη εργολαβία της φθοράς τυλίγοντας αθόρυβα την ύλη με μια λεπτή επιδερμίδα σκόνης που θαμπώνει τα πάντα. Ίχνη κατοίκησης, σοβάς, αλλοιωμένο χρώμα, ρωγμές, έπιπλα, διακόσμηση, ταπετσαρίες, ρούχα, παπούτσια, πιάτα, ποτήρια. Ξαφνικά οι εγκαταλελειμμένοι χώροι είναι σαν μια αποθήκη αναμνήσεων και παράδοσης. Μια σκηνή εγκατάλειψης στήνεται σε χρόνια και όχι σε ημέρες, είναι μια στιγμή ενός τεράστιου *slow-motion*, είναι μια ακινητοποιημένη στιγμή του τότε και όχι του σήμερα, είναι η βύθιση σε μια χρονοδίνη.

Στα εγκαταλελειμμένα κτήρια υπάρχουν ακόμη κάποια σημάδια ότι κάποιος έμενε εκεί. Το ίχνος της ζωής αρχίζει και γίνεται πιο ισχυρό από τη μορφή. 'Το να ζεις, είναι το να αφήνεις ίχνη' έγραψε ο Walter Benjamin γράφοντας για την γέννηση του *interior*¹. Ο άνθρωπος για να φτάσει στο σημείο να «εγκαταλείψει» την κατοικία του μπορεί να το κάνει για διαφόρους λόγους: 1.οικονομικοί λόγοι (μεγάλα έξοδα συντήρησης του κτηρίου), 2.φυσικές καταστροφές (πλημμύρα, πυρκαγιές), 3.ανεξάρτητοι παράγοντες (κληρονομίες, κληροδοτήματα) 4.περιβαλλοντικοί παράγοντες (μόλυνση, ατμοσφαιρική ρύπανση), 5.πολιτικοί λόγοι (π.χ. μεταναστεύσεις, αλλαγή πολιτεύματος κ.τ.λ.).

Ο Cedric Price ήταν ο πρώτος που αντιλήφθηκε και είπε ότι το κτήριο δεν έχει καμιά σημασία αλλά αυτά που γίνονται στο εσωτερικό του, η διαδικασία. Το κέλυφος του κτηρίου είναι σαν την επιδερμίδα του ανθρώπου και το εσωτερικό του (έπιπλα, προσωπικά αντικείμενα κτλ.) είναι τα ζωτικά του όργανα. Έτσι, τα εγκαταλελειμμένα κτήρια μας δείχνουν την ιστορία μιας οικογένειας αλλά και γενικότερα το πλαίσιο της εποχής, κάποια στοιχεία για την περιοχή και τον τόπο που βρίσκεται. Τις περισσότερες φορές η άνεση του να μπει κάποιος τρίτος-ξένος σε ένα τέτοιο χώρο είναι το γεγονός ότι τα εγκαταλελειμμένα κτήρια παύουν να είναι ιδιωτικά και γίνονται δημόσια, παρόλο που το ιδιοκτησιακό καθεστώς παραμένει και ανήκουν σε έναν. Με την δομή της αρχαιολογίας προσδιορίζονται χαρακτηριστικά στοιχεία (ένα είδος ανασκαφής) της εποχής, γίνεται επανάκτηση και καταγραφή των μαρτυριών μιας άλλης εποχής. Στα εγκαταλελειμμένα κτήρια υπάρχει κάτι το αναντικατάστατο. Υπάρχει το αποτύπωμα της ανθρώπινης δράσης και η ταυτόχρονη απουσία του.

Λαμβάνοντας υπόψη την άποψη του Eco ότι ο πολιτισμός μας είναι ένας πολιτισμός της λίστας και αυτό που τον ενώνει με το παρελθόν είναι η ιδέα του αρχείου και του καταλόγου, διερευνήθηκε η δημιουργία ενός αρχείου εγκαταλελειμμένων χώρων και μια λίστα με τα ευρήματα. Η λίστα είναι ένας τρόπος για να επανεξεταστεί ο κόσμος, για να δημιουργήσουμε νέες σχέσεις ανάμεσα σε άσχετα μεταξύ τους πράγματα, σε κάθε περίπτωση για να αμφισβητούμε όσα γίνονται αποδεκτά από την κοινή λογική.

¹ Colomina, Beatriz, *Privacy and Publicity, Modern Architecture as Mass Media*, USA: The MIT press, 1998, σελ. 233